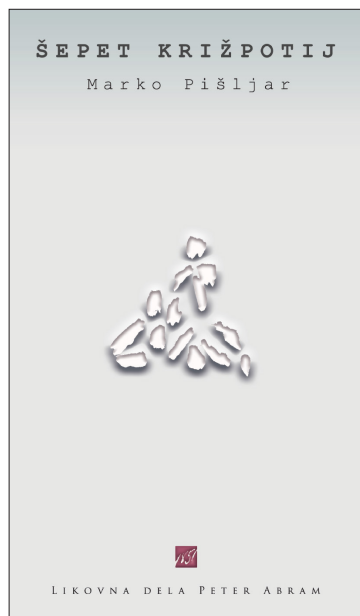

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

MARKO PIŠLJAR: ŠEPET KRIŽPOTIJ

Podatki o knjigi

- Naslov: Šepet križpotij
- Avtor: dr. Marko Pišljari
- Grafično oblikovanje in likovna dela: Peter Abram
- Avtor spremne besede: Jože Faganel
- Urednica: dr. Meta Lenart Perger
- Format: 130 mm x 220 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 96
- ISBN: 978-961-278-731-8
- Cena: 22 EUR
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2024

Slutnje šepeta v stvarstvu

Pesniška zbirka ponuja intimen uvid v stvarstvo in odnose, v katere je vpet človek. Pesniški jaz (z)more tako v stvareh okrog nas kot v križanju človeških poti zaslutiti šepet in ga na subtilen način vplesti v poezijo. »Slišati« stvarstvo, »občutiti« čas in ujeti odsev bližine (so)človeka so tako trije glavni motivi zbirke, ki jo umetniško zaokrožajo likovna dela umetnika Petra Abrama.

Če so odsevi bližine občutje, ki prežema avtorjevo prvo pesniško zbirko, je skupni imenovalec pričujoče pesniške zbirke slutnja šepeta v stvarstvu, ki nas obdaja, in v odnosih, ki nas zaznamujejo. Kjer se srečata človek in narava – prav na njenem križpotju – je mogoče zaslutiti subtilno sporočilo, občutje presežnega, ki ga pesnik zna mojstrsko ubesediti v svojih pesmih, pa naj bo to skozi metaforo ali nežne intimistične opise. Med nostalgijo, ki si nevsiljivo utira pot v razmišljanja o spominih, in občutjem časa, ki nezadržno beži, je prostor za dvig pogleda k Presežnemu.

A križpotja gre razumeti tudi kot konkretne prostore, kraje sreč(ev)anja in bogatenja. Tako pot v neznane svetove vselej prinese izkušnjo, ki se z leti izčiščuje v spomin, sobivajoč z nostalgično noto, hkrati pa odpira obzorja za razumevanje družbenih pojavov in konstruktov ne le drugje, temveč tudi v družbi, v kateri živimo. Pristen stik z naravo, a še zlasti s človekom (»Sreča se rojeva v bivanju, / v srečanju z modrim nebom /.../ Sleherni išče svoje ogledalo v srečanju /.../«, piše v pesmi *Čas*), je pesniku kot humanistu in zdravniku ideal, ki se mu zahodni človek ne bi smel odreči, čeprav se to vse pogosteje dogaja. Zdi se, da poezija Marka Pišljarija vabi tudi k temu: »Odpočij se na obrazih prijateljev, / nahrani se s pogledi razumevanja, / osrečijo naj te nasmehi, / besede, / ki so tebi namenjene« (iz pesmi *Pozitiva*).

Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Dr. Marko Pišljar (1959) je urednik šestih strokovnih monografij in avtor številnih znanstvenih študij, v katerih se posveča predvsem zdravljenju odvisnosti od alkohola in duševnih motenj starejših oseb. Več mandatov je bil predstojnik Psihiatrične bolnišnice Idrija, predava na Univerzi na Primorskem. V študentskih letih je postal sopotnik društva in revije *2000*. Svojo poezijo je objavljala v revijah *Idrijski razgledi*, *ISIS* in *Zvon*, v zadnjih letih pa piše tudi pesmi za otroke. Leta 2021 je pri Celjski Mohorjevi družbi izdal svoj literarni prvenec, pesniško zbirko *Odsevi bližine*, ki je leta 2023 doživela ponatis.

Foto: Arhiv Celjske Mohorjeve družbe

Peter Abram se je rodil leta 1969, diplomski študij opravil na Akademiji lepih umetnosti v Benetkah in podiplomski študij nadaljeval na ljubljanski likovni akademiji. Njegov likovni izraz, ukvarja se sicer tako s slikarstvom in ilustracijo kot tudi kiparstvom, je minimalističen, saj največkrat uporablja le malo potez in malo barvnih odtenkov. Veliko pomena najde v belini, uporaba katere je za njegov ustvarjalni izraz ključnega pomena. Za Celjsko Mohorjevo družbo je ilustriral naslovnici dveh knjig Nataše Konc Lorenzutti (2006, 2009) ter knjige *Pogovori Thommassena Maryota – Marjana Tomšiča* (2015).

Iz knjige

Čas

Sreča se rojeva v bivanju,
v srečanju z modrim nebom,
s pomladanskimi vetrovi,
z deževnimi kapljami v meglenem jutru.

Sleherni išče svoje ogledalo v srečanju,
ko začutil je pogled,
prepoznal vonj dlani,
in so spregovorila usta.

Srce potrebuje čas za zrenje lepote.
Mora poslušati,
da se lahko umiri,
mora čutiti, da se zaupanje rodi.

Čas tedaj postaja del naju,
zrak, ki ga dihava,
voda, ki naju obliva,
pot, po kateri hodiva naprej.

(Str. 9)

Kako ubesediti pesniško spoznanje, ki je več kot misel? Ne gre le za intelektualno razsežnost. Ne gre niti toliko, čeprav tudi, za čustveno (ta naj ostane v okviru najbolj povezanih), ampak gre za presežnost! Čeprav bi se lahko ustrašili, da bi nas pojem transcendence popredalčkal v religioznost, se mu ni moč ogniti v nobeni umetniški zvrsti. O vsem tem brez ubeseditvev nesporno priča prav vsa likovna ustvarjalnost. Tudi abstraktna ...

(Iz spremne besede Jožeta Faganela, str. 89)